

Κάτοικοι: **27.500**

Η Κόρινθος είναι η πρωτεύουσα του νομού Κορινθίας. Πρόκειται για μια νέα πόλη που κτίστηκε από την αρχή με αντισεισμικές προδιαγραφές μετά τον καταστροφικό σεισμό της 22ας Απριλίου 1928. Από σεισμό είχε καταστραφεί και η προηγούμενη πόλη, τον Φεβρουάριο του 1858. Αποτελεί μια από τις πλέον σεισμόπληκτες περιοχές της χώρας. Σεισμοί αναφέρονται το 420 π.Χ., το 227 π.Χ., το 77 μ.Χ., το 522 μ.Χ., το 551 μ.Χ., το 1857, το 1915, το 1928 αλλά και το 1981 με επίκεντρο τα νησιά των Αλκυονίδων.

Είναι μια ωραία πόλη με μεγάλους δρόμους και γεμάτες δένδρα και λουλούδια πλατείες. Στα αξιόλογα κτίρια περιλαμβάνονται ο μητροπολιτικός ναός του Αγίου Παύλου και το Δικαστικό Μέγαρο. Τοπική θρησκευτική εορτή είναι του Αγίου Παύλου, ο οποίος έμεινε και δίδαξε για ένα διάστημα στην Αρχαία Κόρινθο.

Τα ερείπια της Αρχαίας Κορινθού βρίσκονται 9 χιλιόμετρα νότια από τη σύγχρονη πόλη. Από εκεί απέχει 3,5 χιλιόμετρα ο Ακροκόρινθος, βραχόβουνο ύψους 575 μέτρων με το θρυλικό του κάστρο.

Τηλέφωνα: Λιμεναρχείο 274.10.26.162, Αστυνομία 274.10.81.100, Τουριστική Αστυνομία 274.10.23.282, Τροχαία 274.10.22.260, Δήμος 274.10.22.132, ΟΤΕ 274.10.83.333, Κρατικό Νοσοκομείο 274.10.25.711, Ταξί 274.10.22.361, 274.10.24.844, 274.10.26.900.

Η **ιστορία** της Κορινθού

Ο νόμος της 10^{ης} Μαΐου του 1857, προέβλεπε η νέα πόλη να κτιστεί σε έκταση που απέχει έξι χλμ. από την παλιά, η οποία ισοπεδώθηκε από τον σεισμό. Έτσι, η Νέα Κόρινθος πλησίασε πάλι την παραλία απ' όπου οι προσχώσεις την είχαν απομακρύνει.

Η οικοδόμηση ξεκίνησε στα 1858. Το σχέδιό της θεωρήθηκε τέλειο για την εποχή. Η επίκαιρη θέση της την βοήθησε να αναπτυχθεί. Οι κάτοικοί της επένδυσαν πολλά όνειρα στη Διώρυγα που ανοίχτηκε στον Ισθμό.

Ο πρώτος που προσπάθησε να κόψει τον Ισθμό και να ενώσει τον Κορινθιακό κόλπο με τον Σαρωνικό ήταν ο Περιάνδρος. Δεν μπόρεσε και, αντ' αυτού, κατασκεύασε τον δίολκο, πάνω στον οποίο σύρονταν τα πλοία από τη μια θάλασσα στην άλλη. Ο Δημήτριος ο Πολιορκητής ήταν ο επόμενος που θέλησε να υλοποιήσει το έργο. Τον σταμάτησαν σύγχρονοί του σοφοί από την Αίγυπτο: Η στάθμη του Κορινθιακού, του είπαν, είναι πιο ψηλή από του Σαρωνικού. Αν ανοίξει διώρυγα, τα νερά του Κορινθιακού θα ξεχυθούν και θα πλημμυρίσουν την Αίγινα. Ο Ιούλιος Καίσαρ (44 π.Χ.) μελέτησε τη διάνοιξη της διώρυγας αλλά δολοφονήθηκε πριν να την επιχειρήσει. Στα 37 μ.Χ., ο αυτοκράτορας Καλιγούλας ξεκίνησε έργα για το άνοιγμά της. Τα έργα σταμάτησαν την ίδια χρονιά καθώς ο αυτοκράτορας επίσης δολοφονήθηκε. Επόμενος που προσπάθησε να κατασκευάσει διώρυγα στην Κόρινθο ήταν ο αυτοκράτορας Νέρων που επισκέφτηκε. Τα έργα ξεκίνησαν το 67, ταυτόχρονα από τον Κορινθιακό και από τον Σαρωνικό. Δεν προχώρησαν καθώς ο Νέρων αυτοκτόνησε. Ο Ηρώδης ο Αττικός θέλησε να συνεχίσει την προσπάθεια. Διατάχθηκε να σταματήσει. Τους επόμενους 17 αιώνες, κανένας δεν ξαναπροσπάθησε.

Μετά την απελευθέρωση, ο κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας σκέφτηκε να ανοίξει διώρυγα στον Ισθμό. Οι μελέτες έδειξαν ότι χρειαζόταν το απαγορευτικό για την εποχή κονδύλι των σαράντα εκατομμυρίων φράγκων. Η ιδέα εγκαταλείφθηκε για μια γενιά. Ξαναβγήκε στην επιφάνεια στα 1869 καθώς την παγκόσμια κοινή γνώμη απασχολούσε το άνοιγμα της διώρυγας του Σουέζ. Ειδικός νόμος που προέβλεπε το άνοιγμα της διώρυγας της Κόρινθου ψηφίστηκε στις 17 Νοεμβρίου του 1869. Έμεινε ανενεργός ως το 1881 οπότε, με βασιλικό διάταγμα, δόθηκε στον Γάλλο στρατηγό Στέφανο Τουρ προνόμιο εκμετάλλευσης της μελλοντικής διώρυγας για 99 χρόνια. Τα έργα ξεκίνησαν επίσημα, στις 29 Μαρτίου του 1882, με τελετή στην οποία παραβρέθηκε και ο βασιλιάς Γεώργιος Α'. Ο πρωθυπουργός Χαρίλαος Τρικούπης αφιερώθηκε ψυχή και σώματι στην υλοποίηση του έργου.

Στις 20 Απριλίου του 1882, τα δικαιώματα του στρατηγού Τουρ μεταβιβάστηκαν στη γαλλική εταιρεία που εκτελούσε το έργο. Στα 1884, με νόμο, τακτοποιήθηκε το ζήτημα του δρόμου που θα ένωνε Πελοπόννησο και Στερεά Ελλάδα με γέφυρα πάνω από τη διώρυγα.

Όμως ο προϋπολογισμός του έργου και ο υπολογισμός του χρόνου υλοποίησής του αποδείχτηκαν εκτός πραγματικότητας. Η εταιρεία εξάντλησε τα κεφάλαιά της, εξέδωσε ομολογιακό δάνειο και, τον Μάρτιο του 1889, κήρυξε πτώχευση.

Γι' άλλη μια φορά, ο εθνικός ευεργέτης Ανδρέας Συγγρός κλήθηκε να βάλει το χέρι βαθιά στην τσέπη του. Στις 27 Μαρτίου 1890, με νέο νόμο, τα δικαιώματα της γαλλικής εταιρείας πέρασαν σε ελληνική με αρχικό κεφάλαιο πέντε εκατομμύρια φράγκα. Το έργο αποπερατώθηκε. Ο Χαρίλαος Τρικούπης ευτύχησε να το εγκαινιάσει σε επίσημη τελετή, στις 25 Ιουλίου του 1893. Στις 28 Οκτωβρίου, η διώρυγα δόθηκε στην κοινή χρήση.

Τα όνειρα αποδείχτηκαν εφιάλτες. Οι ναυτιλιακές εταιρείες, ελληνικές και ξένες, απαγόρευαν τη διέλευση των πλοίων τους από τη διώρυγα, θεωρώντας την επικίνδυνη. Κατολισθήσεις, στα 1984, επέτειναν τους φόβους, ενώ η εταιρεία ξόδευσε όσα είχε σε επιδιορθώσεις. Έπαψε να εξυπηρετεί τους τόκους του ομολογιακού δανείου που είχε εκδώσει. Οι ομολογιούχοι ζήτησαν εκποίηση της διώρυγας. Όμιλος τραπεζών με επικεφαλής την Εθνική Τράπεζα εξαγόρασε την εταιρεία. Δημιουργήθηκε η Ανώνυμη Εταιρεία της Διώρυγας της Κορίνθου (1907). Σιγά σιγά, η διώρυγα απέκτησε την εμπιστοσύνη των καπετάνιων. Από 152.001 που ήταν στα 1894, οι εισπράξεις ανέβηκαν σε 11.152.659 δρχ. στα 1927.

Παράλληλα με τη διώρυγα, η πόλη της Κορίνθου προόδευε κι αυξανόταν σε πληθυσμό. Μετά τη μικρασιατική καταστροφή, νέοι κάτοικοι ήρθαν να προστεθούν στους παλιούς. Στα 1928, αριθμούσε 9.944 άτομα και, από κοινότητα, αναβαθμίστηκε σε δήμο.

Η νύχτα, 22 προς 23 Απριλίου του 1928 ήταν εφιαλτική. Σεισμική δόνηση, παρατεταμένη και ισχυρή, μετέβαλε την πόλη σε ερείπια. Δημιουργήθηκε ο Αυτόνομος Οργανισμός Σεισμοπαθών Κορινθίας που, μέσα σε δυο χρόνια, μπόρεσε να στεγάσει ολόκληρο τον πληθυσμό σε πρόχειρα οικήματα και να οικοδομήσει νέα κτίρια, αντισεισμικά σχεδιασμένα. Ο νέος σεισμός, των Αλκυονίδων, το 1981, απλά την πλήγωσε.

(Έθνος της Κυριακής, 2001 – 2002) (τελευταία επεξεργασία, 30.7.2011)

